

GEDICHTEN

DOOR ROEL HOUWINK

GEVANGENSCHAP

Voor G.

Door 't hooge venster vloeit een koel grijs licht
over zijn blind geheven aangezicht;
zijn mond tast hunkrend naar een verren naam
die hem zal roepen tot een nieuw bestaan.

Zijn hart is deze aarde reeds voorbij:
Hij ziet den vogel niet, die rank en vrij
zich langs den wijden hemel spoedt.
De dag is asch geworden in zijn bloed.

DE NIEUWE TIJD

Binnen celwanden is mijn wil gesmeed
tot een metaal, dat niet meer buigen kan.
Nog kleeft aan mij het slonzig kleed
van schaamteloos erbarmen. En ook van
leed heb ik mij nog niet gansch bevrijd.
Maar eenmaal in den laatsten strijd,
wanneer ik eindelijk voor God zal staan.
zal ik mijn naakte vuist tusschen Zijn oogen slaan.

HARLEKIJN OP DE KERMIS

Ik heb drie veeren op mijn hoed gestoken
en ben de kermis op gegaan:
mijn hart is toch voorgoed gebroken,
wat moet ik met de scherven aan?

Er staat een molen wild te draaien:
ik spring er op, zwier lustig mee.
Straks gaat toch alles naar de haaien,
vandaag telt ieder uur voor twee!

Zoowaar, ik heb de roos geschoten
en weet, mijn hand heeft niet gebeefd!
Had ik maar op mezelf geschoten,
dan had ik me niet overleefd!

Nu loop ik met een pop van lappen:
de heele wereld lacht mij uit
en iedereen maakt vuile grappen
over den narrenkoning en zijn bruid.